



ת"ד 6445/08/16 - מדינת ישראל נגד לאה קליין רסלר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 6445-08-16 מדינת ישראל נ' קליין רסלר

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לאה קליין רסלר

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בגין גרימת תאונה אשר התרחשה עת נסעה ברחוב חיים לבנון בת"א, איבדה שליטה על רכבה, סתתה לעבר מונית התנגשה בה וכן פגעה ברכב נוסף אשר חלף בסמיכות.

תוצאת התאונה חבלות גוף שאינן מגיעות כדי "חבלה של ממש" וכן נזקי רכוש.

בנוסף, הורשעה בגין נהיגת רכב כאשר תוקף רשיון נהיגתה פג תקופה העולה על 3 שנים ובגין נהיגת רכב ללא כיסוי ביטוחי.

על נסיבות התאונה עמדתי בהרחבה בגוף הכרעת הדין. לעניין קביעת המתחם העונשי - אדרש לשאלת רמת הרשלנות.

טיעוני הצדדים

התביעה טוענת למתחם ענישה בין 6 חודשים לבין 12 חודשים ומבקשת לגזור על הנאשמת עונש אשר לא יפחת מגבולו התחתון של המתחם העונשי. ואילו הסניגוריה בחרה שלא להתייחס בטיעוניה למתחם העונשי. במקביל, ביקשני הסניגור להסתפק ב- 60 ימי הפסילה המנהלית, אשר כבר רוצתה.

יודגש, כי לצדדים ניתנה ארכה להגשת פסיקה לצורך גזר הדין - אלא שמטעמים השמורים עימם - נמנעו מלנצל אפשרות זו.



דין והכרעה -

בהתאם להוראות סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, בקביעת המתחם העונשי ההולם מעשה העבירה שביצע נאשם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובעברו התעבורתי.

כאשר בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, העיקרון המנחה הוא ההלימה - דהיינו יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ובמידת העונש המוטל עליו. מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות תנועה נוספות ולהעביר מסר באמצעות ענישה מחמירה על מי שבהתנהגותו מסכן משתמשי הדרך.

הערך המוגן -

הריני קובעת כי הערך המוגן הינו שמירת שלומם של עוברי דרך ושמירה על שלמות גופם ורכושם. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה בינונית. מחד - תוצאתה הגופנית של התאונה קלה, באשר נגרמו - לנאשמת עצמה - חבלות גוף קלות בלבד. מאידך, רכבה של הנאשמת התהפך ואין צורך להרבות במילים על מידת הסכנה שבכך.

לא יהיה זה מיותר להדגיש כי כל נהג החולף בדרך ומבחין ברכב ההפוך על צידו - מסיט לעברו תשומת לבו ואף בכך סכנה לשלום עוברי דרך. כמו כן, משעה שרכבה של הנאשמת התהפך, נגרם נזק לרכב נוסף שנמצא במקום.

עובדות אלו, מביאות לקביעתי דלעיל לפיה מידת הפגיעה בערך המוגן הינה פגיעה בינונית.

רף הרשלנות

כאמור בהכרעת הדין בין השאר, קבעתי כי רשלנות הנאשמת עולה כדי נהיגה בקלות ראש. אדגיש, כי אף אליבא דמומחה ההגנה, אמורה היתה להבחין במונית ובמיקומה המדויק - אלא שבפועל לא הבחינה בה עובר לאימפקט. בהכרעת הדין, קבעתי בין השאר כי נוצר נתק בתשומת לב הנאשמת לנעשה לפניה ומימינה שעה שהתקרבה למונית החונה ועובר לאימפקט. יש לזכור כי המגע ברכב הנאשמת היה באיזור גלגל קדמי.

סוף דבר



הריני קובעת כי המדובר ברף רשלנות בינוני.

מיקומה של הנאשמת במתחם הענישה

מנהג נקוט בידינו כי שעה שנאשם מכיר בטעותו ומודה באשמה - בכך שיקול לקולא המביא להקלה בדינו. שהרי הוא בבחינת: "מודה ועוזב" - ועל כן ירוחם...

ביסוד גישה זו ההנחה כי שעה שנאשם מבין טעותו - מכאן ואילך ינהג במשנה זהירות.

מקל וחומר, אמורים דברים אלו, בנהג אשר יש לו אינטרס ברור בשמירת חייו הוא, שמירת חיי נוסעיו, ושמירת חיי כלל משתמשי הדרך.

עוד יש לזקוף לזכות נאשם המכיר בטעותו חסכון בזמנם של העדים ובזמן שיפוטי.

בענייננו - לא אוכל לזקוף לזכות הנאשמת שיקול כנ"ל לצורך הקלה בעונשה.

קביעת המתחם:

בחוק פסילה מינימום של 3 חודשי פסילה בגין נהיגה בקלות ראש. זה גבולו התחתון של המתחם העונשי לגבי תאונת הדרכים. מתחם המשתרע בין 3 חודשי פסילה לבין 7 חודשי פסילה.

בעבירות הנלוות לתאונה ועניין נהיגה, כאשר תוקף רשיון הנהיגה פג תקופה של כ- 3 שנים וכן נהיגה ללא כיסוי ביטוחי - מתחם עונשי נע בין 30 ימי פסילה ל- 100 ימי פסילה.

מיקומה של הנאשמת במתחם העונשי:

לזכותה של הנאשמת ותק נהיגה רב מאד. ברשותה רישיון נהיגה ישראלי למן שנת 1967.

לחובתה 15 הרשעות קודמות. בפרספקטיבה של שנות נהיגה רבות - עברה התעבורתי איננו מכביד.

משנטען כי לאחר התרחשות התאונה חויבה במבחן רישוי נוסף ועמדה בו בהצלחה, לא מצאתי הכרח לבחינת כושר נהיגתה על ידי המרב"ד.



בקביעת הקנס - לנגד עיני העובדה כי בהעדר כיסוי ביטוחי, יש להניח כי נשאה מכיסה-בסכום ניכר- בנזקי התאונה. לפיכך, יוטל קנס מתון הלוקח בחשבון עובדת היותה פנסיונרית.

סוף דבר -

- הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 100 ימי מאסר שתישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 100 יום, מהם ינוכו 60 ימי פסילה מנהלית. ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח העתק לצדדים.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ט, 02 מאי 2019, בהעדר הצדדים.